

698.

D sagt der Welt das Heil in Jesu.
 Bos: Kak krasnje je bycť wozja.

Wkrwi Krysta sjewcje swjetej
 jeho sbožje, nech jo rad aby
 nerad sklyšecj ze. Ach! kwalcje
 schjem, schto tuto kubło Bože
 nad wami hjejom dokonjało je.
 Ja sam tež schitkim praju frej,
 so neje wetschi schaz, hacj Jesu-
 šowa frej.

2. Schto hewať sħoji moje
 smertne rany? Schto skosjje
 polnu mysl mi pschemjenja?
 Schto cžini, so tych rječow
 schtrafa spany, a Boh mi sašo
 nadu dodawa? so šym tu dže-
 cjo, herba tam? To cžini twoja
 frej: buj, Jesu, džať cži dam.

3. Wj cžesni tu, dže budže
 cžesť tam wostacj, kiž hordži
 šje, dny šwjet waš posbjeha?
 Mi nemože šo wjazn cžesjje do-
 stacj, hacj dny Boh sam me
 šebi wujedna. To je mi kubło
 najwosche, to wobšboži me, to
 mi wosche šeho dže.

4. Ja stajnje zu šrwju jehne-
 cja šo krepicj, da cžerta mož a
 schon šwjet pschewinu; we nej
 šo budža moje rjechi tepicj; so
 we wjeri mam jeho newinu.
 Schtož nej we možn štworenja,
 to schitko ločny mož šrwje Božej
 dokonja.

5. Da neteptaj, o šwjecje,
 dljeje snobu tu frej, kiž samože
 cži sbožnosť dacj. Ach bjeda
 cži, dny pschecžiwesch šo Bohu,
 precj cžiskasch, schtož rad dnr-

bjak horje bracz! Da stan, poj,
 wjer! Schak Krysta frej a jeho
 šmerezje mož cže hjeschcje cžini
 frej. W — I.

Dopommenje na Boha.

699.

An dich, mein Gott, zu denken ic.
 Bos: Ja newopuschcju Boha ic.

Cže, Božo, wmyšlach no-
 šycj, to duschu swěšeli; cže
 wnusy wo troscht prošneč, to
 dawa pokoj mi. Dny špomnu
 na tebe, da šo scha žakosť
 mine, kaj mha psched šlonzom,
 šhine scho, schtož me tyschesche.

2. Dny na tu lubosť labam,
 kiž šjewisch schjednje mi, da
 swěšeleny žadam džať horžy
 pschinesť cži. D! to me wu-
 budži, šo žylje šwecžicj tebi,
 a wotemrjecj sam šebi a rješ-
 nej rošnoszi.

3. Ty da po šwojej nadži
 mi ššyna ššbožnikej, kiž je po
 twojej radži mi ššbožu pschelať
 frej. Šnim schitko ššuscha
 mi; ty mi to šnadny ššubi; žesch
 na mne ššomnicj lubje, bycť
 moj Wotž wobstajnje.

4. Ja ššoblje ššebi labam,
 ja wjem, so ššwjerny šš; ššej
 twoju nadu žadam, kiž schjed-
 nje nowa je. Ty šš mi ššpo-
 možn; tež, dny pschi cžeschkim
 džjeli šš dowjerju cži žylje, da
 pošonujesch me.

5. Kak derje mi, dny laba
 ta duscha na tebe! Ššwjet nech
 ššej ššwjetne žada, to scho je